

{ אז נדברו }

פרשת חוקת תשע"ח | גליון מספר: 382 | לסדר: "אז ישיר"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל גיליונות בודדים
בלבד (לא לשיבות)

בכתובת חזון איש 34 פינת
דסלר, משפחת דרייפוס.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

בשורה: ניתן לפגוש [כבוד] תלמידי חכמים גם בחדר המדרגות...

בפרשה הקודמת יש דבר תמוה מאוד (והדבר הזה נשנה שוב גם בפרשה שלנו): בשלמא קורח ערער על משה... נו... אז חז"ל כבר מסבירים לנו שעיניו הטעות... הוא ראה ברוח הקודש שעתיד לצאת ממנו שמואל... לכן הוא עשה מה שעשה... (אחרת!!! אחרת הוא לא היה מעז לדבר נגד משה רבינו...) אבל תכל'ס, אחרי שהוא דיבר סרה במשה רבינו... קרה מה שקרה... ופתחה האדמה את פיה וירדו כל עדת קורח חיים שאולה... וכולם נבהלו מאוד... ונסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ... **בקיצור:** כל עם ישראל ראו עין בעין איזה עונש חמור מקבל מי שמעז לערער על משה אמת ותורתו אמת!!! **והנה!!! למחרת!!!** לא עברו יומיים... רק יום אחד בלבד חלף... והנה שוב: וילונו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן למחרת- אתה המיתם את עם ה'...

רבש"ע: איך זה יכול להיות: אתמול!!! רק אתמול היה פה מחזה מחריד מאין כמותו!!!! אנשים נבלעו חיים בתוך האדמה רק בגלל שפתחו את הפה בזלזול נגד משה רבינו...

באופן טבעי... בן אדם נורמלי שנוכח בכזה מחזה מחריד... הוא נהיה פגוע הלם... והוא נשלח מיד לבית החולים למחלקת טראומה... והוא מפתח חרדות מוצדקות והוא נשאר עם משקעים לכל החיים, ובאופן טבעי מכאן ואילך... ברגע שהוא רק רואה את משה רבינו, הוא היה אמור לפתוח במנוסה כזו, כאילו עוד שניה האדמה בולעת אותו... אבל לא!!! **כבר למחרת!!!!!! כולם מגיעים בטענות...** אתם המיתם את עם ה'... רבש"ע: איך זה יכול להיות?? רש"י שואל על קורח... מה ראה לשטות זו... נו... אני עוד מסתדר עם קורח... קורח עדיין לא הספיק לראות אף אחד שנבלע באדמה... אבל כאן?? עם ישראל רק אתמול חוו במו עיניהם כזה מחזה של דינא קשיא על ביזיון כבוד תלמידי חכמים... וכאילו שום דבר לא קרה...?? **איך?? איך אתה מסביר את זה???**

זו שאלה עצומה!! **אבל ככל הנראה הכיוון של התשובה אמור להיות כן:**

כמה שהאותות והמופתים שמשה רבינו הראה לעם ישראל- כמה שהם היו עוצמתיים ונוראים בסדר גודל אדיר שהאדמה פתחה את פיה וכו'... **אבל עדיין!!!!** אצל משה רבינו היה עוד משהו אחד שהיה **עוד יותר** עוצמתי **ועוד יותר** חזק מכל המופתים שהוא עשה ביחד!!!! תנחש מה???

ענווה!!! והאיש משה עניו מאוד מ כל האדם אשר על פני האדמה!!!

הענווה של משה רבינו היתה **יותר חזקה** והיה לה משקל וכח השפעה **עוד יותר חזק** מכל האותות והמופתים הגדולים והנוראים שמשה רבינו עשה לעיני כל ישראל...

זאת אומרת ככה: אם כלל ישראל היו אמורים באופן טבעי לפתח פחד איום ונורא ביחס למשה רבינו. **בעקבות מה??** בעקבות האותות והמופתים הנוראים שהוא עשה לעיניהם... הרי במקביל הגיעה הענווה הכ"כ אמיתית וכנה של משה רבינו והיא עשתה פעולה הפוכה לגמרי... וגרמה לעם ישראל להמשיך להתייחס למשה רבינו כמו אדם רגיל שדעתו מעורבת עם הבריות שאפשר לבקר אותו ולהתלונן עליו ולהתבטא כנגדו למרות כל העוצמות הנוראות שנעשו על ידו... **זהה אולי נשמע לך מוזר...** אבל אם קצת תתבונן תשים לב שזה באמת ככה... נפש האדם מאוד מאוד מושפעת **מהתצוגה!!!** הרבה יותר **מהתוכן עצמו!!!** אין כאן המקום להאריך... אבל יכול להיות דבר הכי עוצמתי ומרעיד לבבות... אם יציגו אותו בצורה אדישה כאילו זה מובן מאילו אז הנפש שלנו תהיה מושפעת מהצורה האדישה איך שזה הוצג... ולא תתפעל מהעוצמה של התוכן...

זאת אומרת: מפחיד לומר: אבל הענווה של משה רבינו לפעמים עלתה לעם ישראל במחיר יקר!!! כי הענווה הזו היתה מטעה... היא גבתה מחיר של חוסר כבוד והערכה לאדם הגדול והקדוש ביותר בעולם שמחציו ולמעלה מלאך!!! ומה נעשה שזה הולך ביחד... דווקא בגלל שמשה רבינו היה כ"כ מתבטל לקב"ה בכל ישותו... הרי חלק בלתי נפרד מהקדושה הנוראה שלו באה לידי ביטוי בענווה מוחלטת!! (זה חייב ללכת ביחד) וממילא: ענווה כזו פנימית שמגיעה ממקום כ"כ אמיתי... באופן טבעי היא גם משכנעת ומשדרת תחושה באמת כאילו משה רבינו הוא אדם מן השורה... בו בזמן שהוא ממש ממש לא מן השורה...

כלפי מה הדברים אמורים??? צריך לדעת שההטעיה הזו אקטואלית לא רק בייחס למשה רבינו... אלא גם בדור שלנו כיום... גם בדור שלנו מסתובבים לנו בין הרגלים תלמידי חכמים אמיתיים... שהתורה מרכזת לפניהם וקוב"ה חפץ ביקרם... אבל מה נעשה שחלק בלתי נפרד מהמ"ח קנייני תורה שלהם זה ענווה ושפלות ומתרחק מן הכבוד ואינו מחזיק טובה לעצמו ועוד ועוד... וכתוצאה מכל הרשימה החלקית הזו... נוצר מצב שאותו אברך תלמיד חכם מהלך לו בצידי הדרכים ואנחנו אפילו לא יודעים שתורה מרכזת עליו פנו מקום!!!! אנחנו מסוגלים לזלזל בו ולא לתת לו את הכבוד הראוי לו בדיוק כמו משה רבינו שהענווה שלו היתה חזקה יותר מכל הקבלות שהוא הראה לנו עין בעין... אותו דבר כאן: אתה יכול לראות את השכן התלמיד חכם, שאתה מכיר אותו... וכל הנתונים שאתה יודע עליו וכל הסדר היום העמוס והמקודש שלו מוכיחים שיש לפנינו אדם גדול ממש... אבל מה נעשה שהפשטות והספונטניות שלו לא מספקים את התוצרת ולכן אנחנו פשוט מתייחסים אליו כחבר... צריך לדעת שכאן!!! כאן המקום שלנו לקיים מצוות עשה דאורייתא לכבוד ולירא מתלמידי חכמים!!! מהתלמיד חכם השכן... מהגיס או האח או הקרוב משפחה שכעת אף אחד "לא שם עליו..." אבל אני יודע שהוא תלמיד חכם... בזאת נבחן האם אנחנו מכבדים תלמידי חכמים!!! אל תחכה לכבוד רק את גדולי הדור שכבר פקיע שמייה בכל העולם... כאן זה כבר לא חכמה... כאן זה כבר נהיה מודה... איפה הכבוד תורה האמיתי והנקי ביותר?? זה בשכן שממול... הדוד... החבר מהספסל... ודו"ק...

הרחבת הדברים מעניין לעניין בעמוד 6

איך יוצאים ממשקעים...?? השיטה היהודית...

המקום שאף אחד לא אוהב לדבר עליו...

בפרשה שלנו מוזכר המילה **קבר**!!! לכה"פ שלוש פעמים... בפעם הראשונה בפרשת פרה, פעם השנייה בקבורת מרים, ובפעם השלישית בקבורת אהרן...

אצלנו קבורה זה שיא החדלון שיש בעולם... גם כשמישהו מת ל"ע וזה טרגדיה... אבל הרגע הקשה ביותר זה הרגע של הקבורה... יש כאלו שמסוגלים ללכת בלוויה רק עד הקבורה... הם מפחדים להתקרב למעמד של קבורה... זה עושה להם מאוד רע... אבל אליבא דאמת!!! מותר פעם אחת לדעת: שאדרבה... בהיבט של תורה דווקא קבורה זה החלק הטוב והמבשר והמנחם ביותר...

אדרבה... הרגעים הקשים ביותר זה מתו מוטל לפניו... ואילו מיד לאחר הקבורה יש נחמה... קבורה היא נחמה!

מה הפשט בזה???

העניין הוא כך: הארץ מצד אחד היא הכי מגושמת והכי אפרורית... אבל מצד שני ארץ זה החומר הכי חזק!!! ארץ מבטאת נצחיות!!!! "והארץ לעולם עומדת"!!!

הבשורה הגדולה ביותר שהקב"ה מבשר לאברהם אבינו זה בשורת הבנים ו... ובשורת הארץ!!! בנים וארץ הולך ביחד... כי כשהקב"ה רוצה להבטיח לאברהם נצחיות... במה מתבטא נצחיות?? בבנים!!! ו... ובארץ!!! העם היחיד שהקב"ה נתן לו ארץ... זה עם ישראל... כי עם ישראל הוא העם היחיד שהוא נצחי... לארצות הברית שולטת על עשרות אלפי קילומטרים... אבל הקב"ה לא נתן להם את זה... הם חד פעמיים... הם נמצאים שם על תקן של "דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת"... העם היחיד שזכה לבשורה ששמה ארץ זה עם ישראל!!! כשאנחנו חיים בארץ ישראל... אנחנו נמצאים על האדמה היחידה שהבעלים של העולם העביר אותה בטאבו באופן רשמי על שמו של העם הנבחר... וזה בשורה הכי גדולה בעולם!!!

כל מעמד ברית בין הבתרים התמקד בבשורת הארץ... והדברים ארוכים... עכ"פ: על אותו משקל: אחת מהמתנות הגדולות ביותר שהקב"ה נתן לעם ישראל זה **קבר ישראל**!!!

קבר ישראל משמעותו שאין כילויין!!! מטמינים כאן משהו שיש לו עתיד!!! שהלך לנוח ועתיד לעמוד לקץ הימין...

יש כאלו שמגיעים לקבר... הם רואים לנגד עיניהם חדלון... אוי... מישהו פה מת והוא קבור כאן... **אבל זה בדיוק הפוך!!!** אם מישהו מת ונעלם מהשטח... אז לא דווקא פה הוא מת... הוא מת בכל מקום... כל מקום שפעם הוא היה וכעת איננו... אז הוא מת...

אבל כאן?? כאן אדרבה, כאן יש תקווה, כאן רואים שיש קבר ישראל!!! כאן יש "פה נטמן"!! כאן אנחנו עומדים מול תכנית עתידית שהולכת ומתבשלת... תכנית שקוראים לה: אתה גבור לעולם ה' מחיה מתים אתה רב להושיע..."

בית קברות זה לא בית המתים... אלא בית החיים!!!

קבורה היא הוכחה לתכנית של תחיית המתים שעתידיה לבא עלינו... **מה שברור הוא:** שאחד מ"ג עיקרים זה אני מאמין באמונה שלימה שתהיה תחיית המתים בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים... **ועי אזה!!! החי יתן אל לבו...** כל אחד מאיתנו צריך לנצל כל דקה מתוך נקודת הנחה שבתחיית המתים יקומו לתחיה לא רק המתים... אלא כל הרגעים המתים... וכל יום מת... כל מיני דברים סתם מעצבנים ש... שאנחנו גוררים רגלים בחיים ואנחנו לא מבינים לאן הקב"ה חותר ומה הוא רוצה... אבל בשביל זה... **צדיק באמונתו יחיה!!!** כשאני מאמין שכל דבר שקורה... שום דבר לא סתם מת!!! אלא הכל בהשגחה ובהזמנה ממנו יתברך... ואם בכל דבר אני פוגש את הקב"ה ומחפש מה רצונו יתברך... הרי צדיק במה שהוא מאמין הוא מתרגם אותו לתחיית המתים... והדברים ארוכים... ואין כאן המקום להאריך...

אחת הבעיות הכי נפוצות היום בחולי הנפש... זה הנושא של המשקעים והריאקציות... כמעט כל אחד מאיתנו סובח איתו איזה טראומה קטנה או גדולה מהעבר... שכתוצאה ממנה הוא מפחד מאיזה משהו בהווה... אז אני לדוגמא מפחד מכלבים כי פעם ננשכתי... נו... יצאתי בזול... כי יש לי חבר שראה תאונה מזעזעת... ומאז הוא מפחד לעבור את הכביש... ויש אחד שיש לו פחד גבהים כי הוא ראה פעם מישהו שנופל... ויש הרבה מאוד שמפחדים מאזעקות... וככככולם מפחדים מהמחלה הנוראה... זה כבר כולם...

עכשיו: היום כל פסיכולוג יודע לומר שהפתרון למשקעים זו מה שנקרא **חשיפה מבוקרת**... זאת אומרת: אם לי יש פחד מכלבים... אז להתקרב לכלב... לגעת בו... לקבל ממנו אפילו איזה נביחה ולראות שלא קורה כלום... ואז המשקע יוצא משרשו... וכן הלאה וכן הלאה... הפסיכולוגים של היום בטוחים שזו תורה חדשה שהמציאו אותה במאתים שנה האחרונות. **אז זהו שלא!!! שמחתכם מוקדמת**... מי שרוצה... מוזמן לפתוח את הרמב"ן על הפרשה במעשה של הנחשים השרפים... והוא מסביר שזו בדיק היתה הנקודה של נחש הנחשות...

עם ישראל ננשכו מהנחשים!!! **מסביר הרמב"ן:** שהחולי היה **נפשי! לא גופני!** (מעניין מתי גם הרפואה תגלה שהכשת נחש זה משהו נפשי...) זאת אומרת: הדימיון על הנחש שמכיש... הוא הוא היה החולי שהמית את אלו שהוכשו ממנו...

נו... מה עושים?? איך מרפאים את עם ישראל מהמשקע הזה???

פונה הקב"ה למשה ואומר לו: עשה לך שרף ושים אותו על נס!!! משה רבינו עשה את אותו נחש והציב אותו **ברקע של השמים**!!! והיה כל הנשוך... במקום לברוח מהמשקע שיש לו מהנחש... דווקא נחשף למראה של הנחש... אבל!!! זו הייתה חשיפה מבוקרת... ברקע של השמים... כלשון המשנה: ובשעה שישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את לבם... מיד מתרפאים.

וכאן כתובה במילה אחת הרפואה לכל סוגי המשקעים בעולם:

לדוגמא: מספרים שהיה אברך שעבר עם ילדו את הכביש... והילד נדרס למוות שה' ירחם לעיני אביו... אותו אברך לא היה מסוגל לצאת מזה!!! הוא נכנס למשבר נוראי ובצדק!!! ניסו להרגיע אותו... לא נורא... אתה לא אשם... ושום דבר לא עזר... לקחו אותו למרן הרב שך שירגיע אותו... למרבה ההפתעה הרב שך אמר לו: **אתה אשם!!! כן! אתה אשם**... אבל לא בגלל הכביש... אלא בגלל שלא התפללת מספיק בראש השנה... אם היית מתפלל יותר בכוונה בר"ה... זה לא היה קורה לילד שלך... באותו רגע האברך יצא עם פנים חדשות!!! מה קרה???

אותו אברך הרגיש באמת אשם!!! אל תבלבלו לי את המוח... אל תרמו אותי שאני לא אשם... כי אני כן מרגיש אשם... בא הרב שך ואמר לו: נכון... אתה אשם אבל לא בייחס למה שהתרחש כאן אלא למה שהתרחש למעלה.

ככה?? באותו רגע אותו אברך נרגע!!! אתה יודע למה?? כי אם יש לי עסק עם הרבש"ע... נו... עם הרבש"ע עוד אפשר להסתדר... הרבש"ע רחמן... אבל עם הכביש?? עם הכביש אי אפשר להסתדר... הכביש אכזר...

חשיפה הכי מבוקרת בעולם זה המפגש של צרה או קושי עם ה' מלמעלה!!!

כל מי שחוה נפילת טיל או איזה פיגוע ירי ממחבל ברדיוס של הקילומטר המרובע שלו... יש לו משקעים!!! עכשיו: איך יוצאים מהמשקעים האלו?? אולי להפסיק לחשוב על זה... ח"ו!!! זו הטעות הכי גדולה... אולי לנסות להסביר לעצמי בשכל שלא נורא... נו... תנסה... לא כ"כ נראה לי שתצליח... אז מה כן???

כן!!! היה טיל!!! היה מחבל!!! וכשזה קורה קרוב אלינו זה באמת נורא מפחיד!!! ואם זה יקרה עכשיו אז אוי ואבוי... **אבל!!! הטיל הזה הגיע משמים!!!** אז תדבר עם הקב"ה... תבקש ממנו בצורה הכי פשוטה שלא ישלח... תקבל ע"ע קבלה טובה ותסביר לקב"ה שבזכות זה הוא יציל אותך... מי שיעשה את זה בטוח שהוא ירגע... ולמה?? כי טיל זה משהו באמת מפחיד!!! כי זה משהו לא צפוי... כל רגע יכול להשלח מעזה טילים... ועם טיל אי אפשר לדבר... ועם החמאס' כל שכן שא"א לדבר... אז יש בהחלט ממה לפחד... אבל הקב"ה?? הרי הוא כן צפוי... הכל צפוי!!! איתו הרי אפשר כן לדבר... אפשר להסביר לו והוא מוכן גם להשתכנע. כשרק מפנימים את זה העסק נכנס לשליטה!!!

זכור: פתרון למשקעים: לקחת את הפחד ולשים אותו ברקע של השמים.

המחלה הנוראה... ככלולנו רועדים מהשם הזה... אנשים מסתובבים מסוימים מהדבר הנוראי הזה... וזה באמת באמת מפחיד... אין צורך להרחיב... כל מילה מיותרת... הדרך היחידה להתמודד עם הפחד מזה: **לקחת את הפחד מהמחלה הזו ולשים אותה ברקע של השמים!!!** ככה?? זה תלוי ברצון ה'... אם ככה זה בסדר... עם המחלה א"א לדבר... אבל עם הקב"ה כן... **תדע כלל בחיים:** כל טיפול רגשי עוקף תורה הוא מסורבל ומסוכן מאין כמותו!!! אתה יכול להסתובב סחור סחור עד שתגע בנקודה ותשתחרר... אם אתה רוצה טיפול רגשי נקודתי שיגע ישר בנקודה זה לעשות שיעורי בית כלליים ביסודות האמונה... פשוט לשנן את היסודות הבסיסיים שאין עוד מלבדו... ואף אחד לא יכול לעשות לי כלום... והקב"ה שומע תפילה... ואם שמוע תשמע בקול ה' אלווקיך והישר בעיניו תעשה... הרי כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך וכו'... מה אמרתי פה?? כלום! את הדברים הכי פשוטים... אם רק נשנן את זה ונתחיל לחיות כן... פתאום המון דברים מסתדרים בראש... פשוט להסתכל על החיים ברקע של השמים... שם הכל איכשהו מסתדר... שם כל לבנת הספיר... כל סל ומגרפה שמעיקים נהפכים להיות כעצם השמים לטוהר...



כיצד לשלוט על ההגה ולנווט

במלחמת היצר...

יש לי שכן שעובד בתור מתכנת מחשבים בחברת רפאל... (למי שיוזע רפאל זה אחד המפעלים הסודיים ביותר במדינת ישראל שם מייצרים ומתכנתים את כל הנשק המתקדם ביותר בישראל...) שאלתי אותו פעם: תגיד לי: בינינו... מה?? מה אתה עושה שם כל יום משבע בבוקר עד חמש בצהריים?? תן לי כיוון?? קצת מידע... מה היעד? מה התכניה? לאן אתם חותרים??

הוא צחק ואמר לי... יש לי תשובה קולעת שמתאימה בדיוק בשבילך... אבל אני מפחד שאתה תעשה מזה מאמר... והוא צדק... הנה... באמת עשיתי מזה מאמר... ובכן: **תקשיב טוב מה שהוא ענה... הוא ענה כך:**

אתה שואל אותי מה הסדר יום? מה אנחנו עושים???

אז ככה: אצלנו יש כלל: **אנחנו אף פעם לא יוזמים את הסדר יום!!!** אלא מי?? **האויב!!!** הוא זה שקובע לנו את הסדר יום!!! **מה הכוונה???**

הרי התפקיד שלנו ברפאל זה לייצר כל הזמן נשק של אמצעי **הגנה** מול האויב. ממילא: אנחנו אף פעם לא מתחילים!! האויב הוא זה שמתחיל... האויב הוא זה שמייצר את הנשק... והוא מעמיד אותנו בפני עובדה... שהנה... זה הנשק החדש שאיתו הוא מתכנן לפעול נגדנו... ואז אני יושב במשרד... ומגישים לפני מנוע של מזל"ט איראני חדיש!!!! ועכשיו כל מה שמוטל עלי זה פשוט לשבת ולחשוב בראש של מתכנת איך אני חודר ומשבש ומשדד ומפצח ומחבל את התוכנה הזו!!

ממילא: אנחנו לא היוזמים!! האויב- הוא היוזם!!!

לנו אין שום עניין לפתח כיפת ברזל... אנחנו לא חנות של תשמישי קדושה שמתעסקת עם כיפות... אבל מה נעשה... שברגע שהחמאס יוזם טילים מהרצועה... אין לנו ברירה... הוא פשוט גורר אותנו בעל כרחנו להתגונן ולייצר כיפת ברזל שמייירת אותו... **הוא הסביר לי: תבין:** זה ההבדל בינינו לבין מכון וייצמן... במכון וייצמן יושבים מדענים ומגישים כל מיני מחקרים לפיתוח התעשייה וכו'... כאן הם באמת היוזמים... אדרבה... ככל שאתה יותר יוזם ומקורי וממציא ככה יש לך יותר זכויות יוצרים ואתה רק מתפתח... אבל כשמדובר בהתגוננות מול אויב...?? כאן אדרבה... אנחנו לא מחפשים ליזום!!! אנחנו לא מחפשים למשוך אש... רק מה נעשה... האויב יוזם. והוא גורר אותנו בע"כ ליצור אמצעי הגנה.

סיים אותו שכן ואמר לי: אתה באמת רוצה לדעת מה הולך להיות תכנית העבודה שלנו בחצי שנה הקרובה...? לך תשאל את איראן... שיגלו לך איזה תוכנה של טיל חדש הם הולכים לייצר לנו בתקופה הקרובה... ממילא תדע שזה גם הולך להיות גם התוכנה שעליה אנחנו הולכים לשבור את הראש בחצי שנה הקרובה כיצד לפצח אותה...

כאמור: אותו שכן טען שאני הולך לעשות מזה מאמר... והוא צדק!!!!

המשפט הזה שהוא אמר לי... זו בדיוק ההגדרה במלחמת היצר...

תבין: בכל דבר בעבודת ה' אנחנו אמורים ליזום... אדרבה... בעבודת ה' לא טוב להיות נגררים... צריך שזה יגיע מאיתנו... וככל שזה מגיע יותר מיוזמה ככה זה יותר בכלל "יסוד **החסידות** ושורש העבודה התמימה." (כידוע כל המהות של חסידות זו יוזמה של עבודת ה' שמגיעה מאיתנו ולא ממה שהתחייבנו...) כל זה בעבודת ה'. **אבל כשמדובר במלחמת היצר...???** כאן אני לא יוזם!!! אני לא מחפש למשוך אש ולא מחפש להגיע להסלמות... אדרבה... לי אין שום רצון לצאת במלחמת כוחות מול היצר הרע... ממש לא!! אפילו אסור לנו!!! **רק מה כן??** הרבה פעמים אנחנו פשוט נגררים למלחמה!! היצר מגיע ומאתגר אותי... ואז הוא פשוט גורר אותי בעל כרחי למתקפת הגנה!!!!

זו בדיוק ההגדרה של הטכניקה איך להתנהג במלחמת היצר!!! ובפרט בימים אלו... שהקיץ לפנינו ומתחילות כל מיני התמודדויות בשמירת העיניים...

אך לי כמה שנים טובות להבין שהטעות הכי גדולה זה לקבל על עצמי קבלה **רשמית**: שבחודש הקרוב אני שומר על העיניים עם כל הכח!!!! בהתחלה הייתי בטוח שזו הקבלה הכי אידיאלית לקיץ... מה יכול להיות יותר טוב מזה?? הרי צריך לשמור על העיניים וחיביים... והרי החדשים האלו הם חדשים בעייתיים. נו, אז איזו קבלה יכולה להיות יותר מתאימה מלקבל על עצמי בחודש הקרוב לשמור על העיניים עם כל הכח?? **אבל לא!!! אך לי הרבה זמן עד שהבנתי שזו טעות!!!**

ולמה? כי זה בדיוק כמו שמתחיל הראמאדאן... וכל שנה מחדש... ברגע שרק מתחיל הראמאדאן... הערבים מתחילים לצאת מהקונכיות ולעשות פרובוקציות ומתחילים לזרוק טילים והיום זה כבר עפיפונים... ואז הצבא נאלץ להגיב מול מקור הירי... נו... מה אתה אומר על רעיון כזה... ששנה הבאה... יום לפני תחילת הראמאדאן... הצבא כבר יקדים את הערבים ויתחיל לצאת בירי נגד החמאס... ולמה?? כי היות ואנחנו יודעים שאתם תמיד עושים בעיות בתקופה הזו... אז למה לחכות שאתם תתחילו... אנחנו נתחיל... **נו... מה אתה אומר על זה??**

פשוט וברור שאין טפשות יותר גדולה מזו!! ולמה? כי אנחנו לא מחפשים מלחמות... ממש לא... אנחנו מייחלים בסה"כ לשקט... אבל מה נעשה שהערבים גוררים אותנו למלחמות... ממילא מה שיהיה ומה שלא יהיה... אנחנו אף פעם לא ניזום הסלמות... אנחנו אמנם ניערך בהיערכות שיא עם יד על הדופק לקראת הסלמה הצפויה ברצועה עקב אירועי ימי הנכבה הצפויים... אבל ליזום מלחמה?? מה זה חסר לנו בחיים...??

אותו דבר כאן: אני יושב לי בבית מדרש ולומד סדר א' בחודש תמוז... וברוך ה' הכל רגוע... אני עושה ב"ה שטייגן... ושלווה בחווה... ופתאום אני נזכר שאוטוטו מתחיל הראמאדאן של שמירת העיניים... אה...

ככה?? טוב!!! אני מיד מכריז מלחמה ויוצא כבר עכשיו במתקפת נגד של שמירת העיניים... אני מתחיל כבר לנבור עמוק בנושא... לפתוח ספרים שמדברים על זה... אני מתחיל ללכת ברחוב וכל הזמן אני עסוק בלא!!! ולא!! לא להסתכל לשום כיוון... **ההלן... מה אתה מתחיל?? מי ביקש ממך ליזום את הנושא הזה???** למה אתה צריך להקדים את היצר הרע ולפתוח בהסלמה?? אתה מצידך צריך להמשיך עסקים כרגיל!!! כמו שעד עכשיו הכל היה בסדר... ה' יעזור שימשיך כך... (ואגב: יתכן שבאמת ימשיך כך... יש לפעמים הפתעות כאלו...) אה... אם יום אחד העסק יתחיל לבעור... ואתה תתחיל באמת להתמודד... היצר הרע יתחיל לגרור אותך... ויתחילו ליפול פצמרים בשדרות... אוהו... כעת אין לי ברירה!!! כעת אני נגרר למתקפת הגנה!! **כעת אני חייב!!!** חייב לפתוח את הנושא... אני חייב להתחזק בשמירת העיניים ביתר שאת... ואם עדיין קשה לי... אז אני עוד יותר אתחזק... ואם עדיין זה לא ירגע והיצר הרע ימשיך לזרוק טילים של התמודדויות לכל עבר... אז אני אטכס עצות ואשב על המדוכה ולא אתחמק ולא אתן למנהרות טרור לחלחל בנשמה שלי ולטמא אותה... **הבנת את הטקטיקה העדינה פה? אתה בטוח שהבנת??**

אז רק תרשה לי עוד טיפ טיפה לחדד את הדברים:

יש שתי גישות!!! ושתייהן טעות!!!

יש את האלו שרק מתחיל הקיץ הם מכריזים מלחמה!!!! מלחמת שמירת העיניים!!! או לחילופין באופן כללי... הם מכריזים על מלחמה כללית בענייני קדושה בין בחורף ובין בקיץ... (סוג הבחורים שנמצאים בתוך חממה של קדושה... והכל טוב והכל בסיידר... אבל משום מה הם מתחילים לדבר על כל מיני בעיות בפגעי הקדושה והצניעות וכו' וכו'... מה... מה הקשר? מה העניין?? מי ביקש ממך לעורר את הדוב??) **זו טעות ראשונה!! אבל כעת ניגש לטעות השנייה!!! זו טעות עוד יותר גדולה מהראשונה:** שיטת הטיחוח!!! עזוב... אנחנו לא מדברים על הנושאים האלו... זה לא קשור אלינו... **עכשיו ככה:** שים לב: ברמה העקרונית הרי יש צדק בגישה הזו... כי לפני רגע הסברתי לך שאנחנו באמת מעדיפים כמה שפחות לעורר את הנושאים האלו...

אבל דא עקא: שמה נעשה... לפעמים זה מתעורר!!! **ויש!!! יש התמודדויות...** לכל אחד מאיתנו... או כמעט לכולנו... באיזשהו שלב מגיעים התמודדויות בנושאים שכאלו... **וכאן אסור לטייח!!! אסור!!!** כאן אדרבה, אני חייב לדפוק על השלחן ולצאת במתקפת הגנה!!!!

הבנת את התמרון הקיצוני שיש כאן? אסור לעורר... אבל באותה מידה אם התעורר אסור לטייח... ובשביל לתמרון ולא לטעות בשתי הטעויות האלו גם יחד... בשביל זה צריך בסה"כ שליטה על ההגה... שליטה של הגיון בריא בלי מוסכמות מרובעות... **בסה"כ שליטה ריאלית במצב!!!**

ומעתה!!! למאי נפקא מינה?? לאן אני חותר?? מה המסקנה??

מצבים מסוימים של התמודדות... אין שום עניין לרכוש אותו סתם... וגם לא לקרא אותו סתם... לדוגמא: לפני שנה זיכני ה' להוציא ספר אחר, ספר שמדבר על תפילה... הספר הזה הוא ספר ידידותי... תמיד הוא טוב... תמיד טוב להתחזק בתפילה... איפה שתפתח את הספר אתה יכול לקרא דברים טובים ולהתחזק בתפילה... למה לא... אבל לעומת זאת... הספר הנוכחי... **הוא לא כזה!!!** הוא ספר שמדבר על התמודדות ועל מלחמת היצר!!! וכפי שהזכרתי במאמר זה... אין שום עניין ליזום מלחמה... אין שום עניין להתנדנד מול סטנדר באמצע שטייגן ולהתחזק במלחמה נגד היצר הרע שנמצא מחוץ לבית המדרש... כי שוב ושוב: התחזקות בהתגברות ובמלחמת היצר מיועדים עבור מצב מסוים שבו זה נדרש!!!

כמו כן: אני סומך על הבגרות של הקורא הנלבב... שאם הוא פתח את הספר וקרא והוא מבין מהתוכן שזה לא נוגע אליו... שיניח את הספר כמו ילד גדול... ויבין שספר זה טוב ומיועד עבור מי שזה כן מתאים לו... וב"ה ש-לי זה לא מתאים וממשיכים הלאה... אני מתכוין לאפקי מאותם אלה שחושבים שבחורי ישיבות הם עד כדי כך תינוקים שאסור להעמיד לידם שום דבר שלא לגמרי לגמרי מתאים להם... לא!!! אני מוחה!!! לבחור ישיבה נורמלי יש מספיק חוט שדרה לדעת מה מתאים לו ומה לא!!! ואם אין לו את חוט שדרה המינימלי הזה... אז אוי ואבוי...

מה שכן חשוב לי להדגיש!!! יש נושא אחד שלא נכתב בספר זה... ומטעמים מובנים... והוא: ההצדעה לבחור הבן עליה שבכלל לא נכנס לכלל התמודדות!!! אותו בחור שמור וקדוש שיושב ולומד והתורה שומרת עליו והראש שלו נקי לגמרי משטויות... אין צורך להרחיב בגודל מעלתו וקדושתו של אותו נקי משחר נעוריו אלו שיכול להכריז על עצמו בשמחת בית השואבה "אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו..." אבל על מעלתו של הבחור הזה לא דברתי בספר הזה!!! כי סוף סוף הספר הזה לא מיועד עבורו... אדרבה... הספר מתמקד בעיקר בתחום של "וימאן!!!" הספר מדבר על אותו בן פוטי... אותו רווק הדר בעיר ואינו חוטא שכבר נמצא בתוך שגרת התמודדות... ועד כמה הוא נחשב בשמים והקב"ה מכריז עליו בכל יום... ואי לכך: שוב אחזור לעקרון שנכתב בראשית המאמר: אין כללים ברורים במלחמת היצר!!! כשצריך... וכשיש התמודדות טוב להתחזק וחייבים להתחזק ובשביל זה נתתי את חלקי בס"ד לתת כח למתמודדים... אבל כשלא צריך... אז אין שום עניין לפתוח את הספר הזה... ואין שום עניין לעסוק בו... רק אל תקנה לי את הספר הזה בגלל שהוצאתי אותו... מה אתה צריך לסבול שהוצאתי ספר? לכן אתה צריך לפתוח נושאים שלא קשורים אליך כעת? הבנת את הרעיון???

כי אם אתה מתחסד מול היצר הרע אתה משחק הישר לכיסו הפרטי של היצר הרע...

ואתה רוצה שאני אגלה לך סוד כמוס??? הוילנא גאון זיע"א אומר: שהמקום **הי ת י ד** שאין מה להתייעץ עם רב... זה בנושא של מלחמת היצר!!! **אתה יודע למה???** אני אענה לך בדרך מליצה (ואח"כ אני אסביר) בדין תורה יש כלל שצריך לשמוע שני צדדים... ממילא כשאתה מגיע לרב בנושא של מלחמת היצר... גם היצר הרע צריך להגיע לרב... הבעיה היא שהיצר הרע מסרב להגיע... ורק אתה מגיע לרב... ממילא הרב שומע רק צד אחד והוא לא יכול לתת תשובה אובייקטיבית... **עד כאן על דרך המליצה... אבל הרעיון פה הוא פשוט: בכל מה שנוגע ליצר הרע... זה דבר כ"כ עדין... וכ"כ משתנה מאחד לשני שעל זה נאמר: לב יודע מרת נפשו... ויודע צדיק נפש בהמתו וכל אחד מאיתנו יודע מה נקודות החולשה שלו וזה שטח פרטי ואישי שאף אחד לא פוגש אותך שם... רק הרבש"ע!!! **ואני רוצה שתבין עוד נקודה: תאר לעצמך ששאלת רב האם זה בסדר ללכת למקום מסוים או לעשות משהו מסוים... ונניח שהרב אמר לך שעקרונות זה בסדר... והנה... תכל"ס... בשטח... אתה רואה שהיצר הרע שלך עובד שם שעות נוספות... נו... אז מה?? וכי בגלל שהרב אמר שמותר אז היצר הרע שלך קיבל הכשר??? וזהו?? שלום עליך נפשי...??****

לא אדוני!!! **אתה** בסופו של דבר תקח אחריות ותשלם על כל שעה של היצר הרע... ובדיק על זה נאמר לב יודע מרת נפשו...

לא לחינם כשהתורה מתחילה לדבר בפרשת אחרי על והתקדשתם והייתם קדושים... בהתחלה התורה לא נותנת דוגמאות. התורה פותחת בהגדרה כללית ואומרת: **כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו... נו... מה זה מעשה ארץ מצרים?? אין תשובה... אין מעשה מוגדר... לכל אחד יש את המעשה מצרים האישי שלו... איפה הוא פגש את היצר הרע במצרים וזו נקודת החולשה שלו שאף אחד בעולם לא יכול לעמוד על זה... רק אתה והרבש"ע לבד!!! ואף רב לא יכול להגיד לך את זה... ואף אדם בעולם לא יכול לחדור לקופסא השחורה הזו... זה משהו אישי שרק אתה והרבש"ע נפגשים... ולכן זה נקרא קדושה!!! כי שם, בהתגברות הזו ובהתמודדות הזו... שם אתה נמצא בחדר יחוד עם הקב"ה ומקדש שמו יתברך בעצם ההכרה שגם שם נמצא השם יתברך... וה' ה' ניצב עליו... מביט עליו... אם עבדו כראוי...**

בסייעתא דשמיא, זיכני ה' להוציא בשבוע האחרון ספר ששמו "**וימאן!!!**" הספר הזה מדבר ומתמקד בהתמודדות בענייני קדושה והמסתעף... (אגב: באמת לא כתוב שם כלום... יש שם בסה"כ כלים ונתינת כח להתעלות ולהתעצם ולהתגבר באופן כללי בכל מה שקשה לנו להתגבר... חוץ מזה אין שם המצאות מיוחדות...)

הספר הזה הוא מאוד מגמתני!!! הוא מיועד עבור

המסקנה היא חדה ברורה ונוקבת: נקוט האי כלל ברזל בידך: לא שייך בנושאים האלו שחור לבן... שמעת?? אני חוזר: בכל מה שנוגע לענייני קדושה לא שייך להציב כללים ועקרונות ברורים מראש!!! אין!!! לא שייך להגיד משפט מסוג: **בציבור שלנו** לא עושים עסק משמירת העיניים או כן עושים עסק... או לחילופין אין כזה דבר לעמוד ולהכריז בצורה רשמית אני בקיץ הזה **עושה עסק** משמירת העיניים או לא עושה עסק... **כי... כי זה לא תלוי בך!!!** אתה פה לא קובע את הסדר יום!!! הכל תלוי באויב!!! הוא פה מזמין את לוח הזמנים ואת סדר היום!!! אם האויב יהיה שקט ולא יגרור אותי להסלמה... הלוא... כל זמן שהיה שקט לאורך הרצועה... הסטטוס קוו ישמר... ואני מצידו לא אתעסק על שמירת העיניים יותר מידי... והיצר הרע מצידו לא ישגע אותי עם כל מיני התמודדויות... כולנו נברך את ההפסקת אש ונמשיך לצעוק לקב"ה... "בידך עיתותי הצילני מיד אויבי ומרודפי..." **אבל!!!** אם הוא חלילה וחס יתחיל במתקפה... לא תהיה לי ברירה ואני פשוט אגרר לאמצעי הגנה... וזו אני אפתח את הנושא **לפי הצורך!!!** ואם המתקפה של היצר הרע תהיה נקודתית... אז גם אני אתחזק באופן נקודתי וזהו... נסגור את הפינה הזו ונמשיך מיד הלאה... אבל אם תהיה הסלמה והיצר הרע יתחיל להשתולל יותר מידי... ואתה תרגיש שבקצב הזה העסק לאט לאט יוצא מכלל שליטה אז אין ברירה!!! כאן צריך להיכנס להילוך יותר רציני ולנהוג בהתאם... וכעת לא מעניין אותך מה מקובל בציבור שלנו ומה לא מקובל... כי היצר הרע לא שייך לשום ציבור... ולא מכיר בשום מוסכמה והוא כעת קובע את דפוס ההתנהגות... ואז אין ברירה... אתה צריך לקבל חיזוק מאוד גדול וקיצוני בשמירת העיניים... ואם גם אז היצר הרע לא יסכים להפסקת אש... אז באמת תיאלץ להיגרר לעמדה קיצונית ביותר בכל מה שנוגע לענייני קדושה... ואז!!! **אז כצפוי יגיע החכמולוג התון ויגיד לך:** מה קרה לך?? נהיית תולדות אהרן?? מה קרה שאתה לא מוכן לנסוע רק עם מוניות?? ואז אתה תענה לך בתקיפות... אדוני היקר: אל תתערב בנושאים שלא נוגעים אליך!!! מתי תבין: שכל מה שנוגע למלחמת היצר זה לא שייך לא לתולדות אהרן ולא לליטאים... **כי שוב ושוב: לא אני קובע את כללי המשחק!** האויב קובע! ואם היצר הרע הגיע במתקפה מידי רצינית אז הוא גורר אותך ומאלץ אותך ליצור גבולות מחמירים במיוחד!!! ואל תתפלא אם עוד שבועיים אתה תגיע ותראה שהורדתי פרופיל ואני לא כזה פרומער... ואז תבא ותשאל: מה... ירדת מהחיזוק...? ואז שוב אני אענה לך: היצר הרע הסכים להפסקת אש... אז גם אני נכנסתי לרגיעה...

הבנת את הרעיון??? שוב ושוב: לא שייך ליזום ולקבוע כללים רשמיים במלחמת היצר... כי זה דבר שמתפתח רק מול היצר הרע... ולא נקבע לפי שום קריטריונים ומוסכמות אחרות... **מה כן??** אתה כן יכול להכריז בצורה דרמטית: אני בקיץ הזה רוצה לסיים את המסכת... או להתקדם בעבודת ה' בחיזוק פלוני... כן... בנושאים של עבודת ה' יש בהחלט מה ליזום!!! וככל שאתה יותר יוזם מצידך ככה אתה יותר מתחסד עם קונך... אבל לא במלחמת היצר!!! במלחמת היצר אין שום עניין להתחסד... ואין פה שום צדקות...



”למען לא נבוש...” – מושגים בסיסיים בהלכה.

הסיטואציה: הניעור בלילה!!! כן... זו שאלה אקטואלית לתקופה זו... בשעות חורף... אני יכול להיות ער עד 3 בלילה... ובכזו עדיין נשארו לי כמה שעות הראויות להתכבד בשינה עד הבוקר... אבל בלילי תמוז הקצרים אם נשארת ער עד 3 בלילה אני פתאום שומע את המואזין ולא עוברים 20 דקות ואני כבר רואה יהודים צועדים לתפילת ותיקון, בקיצור: לילי תמוז הקצרים הם מתכון לסיטואציה של ניעור בלילה... ובכן: איזה הלכות חשוב לדעת בלילה???

אז דבר ראשון: אם כבר אתה ער, אז חשוב שתדע: שיש עת רצון גדולה בשמים דווקא לקראת סוף הלילה... ובפרט בשבועות הבאים של ימי בין המיצרים... "שהתפילה שיתפלל באותן שעות על החורבן ועל הגלות רצויה (ש"ע ס"א א' סעיף ב') או אנא... העתיד בעדנו... מצטערים... אנחנו פשוט ישנים בשעה הזו... אז אל תשכח את כלל ישראל... אל תעמוד מנגד...

ב יש להעיר: בישובים שקטים, (למעט אזורים סואנים במיוחד) שבשעות הקטנות של הלילה אין נפש חיה ברחוב, צריך לדעת שיש מקום לחוש לאיסור יהודי. גם באמצע הרחוב... כי איסור יהודי נקבע ומשתנה לפי התנועה והשינויים ברחוב... בכל שעה לפי עניינה...

ג גול שינה, יש כאלו שמתפלספים: האם זה גול גמור, או רק גול מוסרי? יש לדעת שהנידון הזה ע"פ רוב מופרך מעיקרו, כי נהי שזה לא גול ממוני, **וכי לצער יהודי זה לא איסור דאורייתא גמור?** רק מה? לפעמים הטענה שלו לא מוצדקת ואיזה דמצער נפשיה, ורק כאן אנחנו מתחילים בשפה של ח"מ. ולמען שגול שינה הוא לא גול ממוני... (עכ"פ: בין כך ובין כך, שכל הנידון הוא כשמדובר באדם בתוך שלו, שמתור לו לעשות מה שרוצה, אבל כשמדובר בחצר השותפין? כאן מצינו טענה שיכול לעכב עליו משום שאיני יכול לישן מקול הנכנסין וכו', וממילא כל זמן שהישיבה לא רכוש הפרטי של הבחור... והוא בגדר "אורח" בישיבה, יכולים לבא עליו בטענה ממונית מובהקת שהוא משתמש בחצר השותפין הו ששמה פנימיה לא לפי השימושים המקובלים בה.)

ד השאלה המצויה בקרב הנעורים בלילה... שמעיקר הדין, מעלות השחר ואילך יש חיוב תפילת שחרית ומעיקר הדין אסור ללכת לישון עד שתתפלל... ואילו דווקא להכעיס!!! דווקא משהע 4 ואילך... אז העייפות מתחילה לתת את אותותיה... ואני פתאום מוצא את עצמי "מת מעייפות" ורוצה רק לישון. וכאן מתעוררת השאלה האם ללכת לישון ולהעמיד שומר או לא? אז ככה... עקרונות יש פוסקים שמתירים (ומבחינה מסוימת יש סוברים שזה אפילו יותר קל משומר שלפני מעריב) אבל בינינו. תסתכל לי בעיניים... אם תלך עכשיו לישון... אתה בטוח בטוח בטוח שתקום לפני סוף זמן ק"ש...? תהיה כנה עם עצמך ולפי זה תעשה את השיקולים... (פה אל תצמד נטו להלכה... תצמד לריאליט ולניסיון המר המוכר רק לך... שישאר בינינו...)

ה עכשיו הלאה... מה דינו של "תרח מניין"? האם מותר לבחור ישיבה עייף להקל ולהתפלל בתרח מניין? האמת היא שאין היתר!!! כי כל ההיתר להתפלל בעלות השחר זה רק "בשעת הדחק" ואילו כאן מתעוררת השאלה האם "עייף מת" נחשב "שעת הדחק"? נו נו... מה שברור, שאם תשתה עוד שלוש כוסות קפה אתה תוכל להחזיק את העיניים עד ותיקון... אתה מסכים אתה שאתה מחויב... מכאן ואילך נשאיר אותך להסתבך עם עצמך... (מה שברור הוא: שכל זה כשמדובר בחבור ירא שמים שמגיע ונמלך... אבל אם יש לך עסק עם אחד כזה שאין עם מי לדבר... הוא עייף והוא ילך כעת לישון ויהי מה... ואם אני אגיד לו לחכות עוד שעה לותיקון הוא לא ישמע... אבל אם אגיד לו שיתפלל בתרח מנין הוא יסכים, ככל הנראה טוב המליון לו על כך, מה שכן. שישתדל מאוד שלכה"פ את ברכות ק"ש הוא יתחיל לאחר זמן שיכיר את חבירו, בלוחות השנה זה נקרא זמן ציצית ותפילין)

החיזוק הבלתי צפוי בסוף הזמן בסוגיית נזירות... המשך משבוע שעבר...

בשבוע שעבר נעצרו... בלקחים שהפקתי מהבציר של שנה שעברה... והחלטתי לקבל על עצמי נזירות... ובעקבותי הצטרפו עוד כמה וכמה בחורים... ובמשך הימים חצי מהישיבה גם הם התפיסו את עצמם בניזירות... השטייגן בישיבה היה עצום... החליות קדושה שחלה על שער ראשינו כנראה עשתה את שלה... והייתה ריתחא דאורייתא עצומה... העייפות והליאות של הקיץ לא הורגשה בכלל באותה שנה... מי האמין... הראש ישיבה מסר כמה שיעורים כללים במסכת נזירות... והנה... ב"ה שבועיים כבר מאחורינו... ו... ועוד שבועיים עדיין לפנינו!!! והאמת היא שהראש ישיבה נכנס קצת לחץ... זה לא צחוק... כעת צריך לארגן לחמישים בחורים מהישיבה... **לכל אחד שלושה קרבנות!!!** זה סכום כסף גדול... מאיפה מגייסים את זה??? אבל משמים... גביר אחד נקלע לעיירה שלנו והוא היה צריך ישועה... (מדובר ביהודי שיש לו אלפי דונמים של דקלים בבקעת בית שאן ושנה שעברה הדקלים התחילו להשיר פירותיהם שלא בזמנם מסיבה לא ברורה ונגרם לו נזק גדול... כי כל התמרים נהפכו להיות 'זבלות תמרה' שזה סימן קללה ומברכים עליו שהכל והוא מ"הקלין שבדמא" ותלס"ס... הוא צריך שיבקשו עליו רחמים שזה לא יקרה שוב... עיין שבת סז) אז מישהו סיפר לו בספונטניות שיש פה קבוצה של בחורים שלקראת עונת הבציר הם קיבלו על עצמם נזירות בשביל לגדור את עצמם מן היין ומן החטא... אותו גביר כ"כ התרגש מעצם הסיפור... הוא נכנס לראש ישיבה וביקש: שהוא רוצה למסן את כל הקרבנות של מלאת ימי הנזירות של כל הבחורים בישיבה לזכות... הראש ישיבה קרא לכל בחור בנפרד... הבחור נכנס... הגביר לחץ את ידיו ואמר: **הרי עלי לגלח נזיר זה!!!** ואנא... תברך אותי... (המשמעות של "עלי לגלח" הכוונה היא: אני מקבל ע"י למסן את כל הגלחת הטהרה שלו שזה אומר: עולה חטאת ושלמים עם סל המצות)... עכ"פ... זהו!!! אנחנו כבר בשבוע האחרון לנזירות... וכעת הגיע הזמן להתחיל להתארגן לעלות לירושלים... להקריב קרבנות הנזירות... נו... בא נצא...

אבל הראש ישיבה מסרב! בשום אופן לא!!! אתם לא זיזים מהישיבה עד היום האחרון לנזירות!!! אבל למה? אני אסביר לכם בשיעור כללי מחר... אבל היו בחורים שהיו קצרי רוח... והם לא חיכו... ויצאו לדרך... ו... ולמחרת בשיעור כללי הראש ישיבה הסביר לנו איזו טעות חמורה הם עשו... ואכן... לאחר שבוע... לאחר שהשלמנו את כל ימי הנזירות... שכשבר התכוונו כל הנזירים לצאת לירושלים להקריב קרבנות... פתאום הם הופיעו... הם חזרו לישיבה עם פנים מושפלות... והם נכנסו בדחיפות לראש ישיבה... וסיפרו לו שכצפוי!!! בדרך הם נתמאו בטומאת מת... ובבת אחת כל הנזירות שלהם נסתרה!!! (נזיר שנטמא, הוא צריך להתחיל הכל מהתחלה) כן... זה מה שקורה כשלא מציינים... על כל פנים... יצא מין אבסורד כזה... שבסופו של דבר אותם בחורים יצאו יחד איתנו לירושלים... רק יחי ההבדל הקטן: אנחנו שכבר נשלמו ימי הנזירות שלנו... אנחנו עלינו בשביל להקריב את הקרבנות תהרה של נזיר... ואילו הם?? שהקדימו את המאורח?? הם עלו כעת לירושלים בשביל להקריב קרבנות טומאה של נזיר... ו... ו... ואז להתחיל את כל הנזירות מהתחלה... (ואילו אנחנו... גם אם מקסימום אנחנו נטמא בדרך... אנחנו נספור ד' ונטהר כמו כל טמא מת... אבל העיקר שזה לא סותר את ימי הנזירות שלנו... כי את ימי הנזירות כבר השלמנו... עיין רמב"ם נזירות פ"ו ה"ה)

נחזור לשבוע האחרון של הנזירות... יום אחד הראש ישיבה הזמין מדרין נסיעה מיוחדת מטעם המקדש... שישרטט לנו את מסלול העליה המתאים לנו לירושלים... יש לציין שהוא ישב אצל הראש ישיבה כמה שעות... והתברר שזה סיפור ממש מסובך... **מה קרה???** אני רוצה שתבין: מצד אחד בתור נזירים אסור לנו להטמאות למת!!! לכן אנחנו יכולים ללכת רק בדרכים הבדוקות והסלולות של עולי הרגלים... טוב... עד כאן אין בעיה... בשביל זה יש דרכים מסודרות לירושלים שבדוקות מטומאת מת... והכל טוב... **אבל!!! אל תשכח שיש עוד דבר...** סוף סוף אנחנו נזירים!!! ואם אתה זוכר... אצל נזיר יש עוד דבר שאסור לו... תנחש מה??? יין... ענבים... **כרם!!!!** אסור לנו להתקרב לכרמים מדין הרחקה... אל תשכח שכל המושג של גדר הרחקה ולפני עיוור בחז"ל... הכל נלמד מנזיר: "סחור סחור אמרי לנזירא לכרמא לא תקרב"!!!! (אגב: אולי לא הסברתי... נזיר, גם לאחר ששלמו ימי נזירותו, אסור לא להיטמא למתים ואסור לו לשתות, רק זה יותר קל לעניין שלא סותר את ימי נזירותו עיין רמב"ם פ"ח ה"ד) עכ"פ בשבילנו לעלות לירושלים... אנחנו צריכים למצא דרך שהיא **גם נקיה** מטומאת מת... וגם **נקיה מכרמים**... וזה??? זה דבר מאוד מאוד נדיר... בפרט בעשר שנים האחרונות!!!! **אתה יודע למה??**

כי שביל טהור ו--כרם הם צמד חסד!!! **זה תמיד הולך ביחד!** בדרך כלל איפה שכבר יש כרם... אתה תראה שעובר בתוכו שביל טהור לכיוון ירושלים... ואיפה שיש כבר שביל טהור... אוטומטית בנויים לצידו כרם... **תנחש למה?? נראה אותך מנחש מה הקשר בין כרם לשביל טהור??** אז אני לא רוצה להלאות אותך... אבל בקצרה... הכל התחיל לפני עשר שנים... כשחנניה בן חזקיה היה בעליה בשביל לדרוש ספר יחזקאל שלא יגנוז אותו... ובאו לבקר אותו בית שמאי ובית הלל... ובאותו מעמד התרבו בית שמאי על ב"ה והם גזרו גזירה מיוחדת על הענבים!!! שהענבים יוכשרו לקבל טומאה **כבר מיד** כשקוטפים אותם גם ללא הכשר במשקין... (ונקבע הלכה כמו ב"ש ב"ח דברים שגזרו בו ביום)... **וממילא!!!!** נוצר מצב שאתה לא יכול לנטוע כרם רק בשדה שאתה יודע **בוודאות** שהיא בחזקת טהרה!!! אחרת... בשנייה שאתה רק תבצור את הענבים באותו שניה הם נטמאים... (לעומת זאת בכל שאר הפירות אין בעיה... אתה יכול לגדל פירות בשדה טמאה... כי גם אחרי שקטפת אותם, הם עדיין לא מקבלים טומאה עד שיוכשרו ב' משקין, אבל בענבים שגזרו שמיד כשאתה קוטף הם מוכשרים... א"כ אם הכרם יהיה בשדה טמאה, אוטומטית הענבים נטמאו, והתרומה שלהם טמאה, וא"א להביא מהם ביכורים ולא מעשר שני וכו' וכו')... ממילא בעשר שנים האחרונות נהיה מצב חדש שכרם נטמעים רק בשדה שהוא בחזקת טהרה!!! וממילא: אוטומטית נהיה מצב... שהשבילים הטהורים לכיוון ירושלים הם איכשהו תמיד "הולכים" לצדי כרמים או בתוך כרמים... גם כשהממונים במקדש מחפשים לסלול עוד שביל טהור לעולי הרגלים... והם צריכים לחפש את התוואי הכי נקי וטהור... כיום מאוד ברור שהכי קל והכי פשוט להם זה לחפש את הקו והתוואי שיש בו הכי הרבה כרמים... כי כרם זו הוכחה לאזור טהור... (אגב: לא לגמרי בהכרח... יש אופנים שאפשר לנטוע כרם בבית הפרס ואכמ"ל...) בקיצור: תכל"ס, אנחנו בתור נזירים מוגבלים יותר מכל אחד אחר!!! אנחנו צריכים מצד אחד שביל טהור... ומאידך שביל נקי מכרמים... סו"ס לפני עיוור... וחץ מזה... אל תשכח שזו העונה הכי בוערת... הכרמים עכשו מלאים ועסיסיים... וכפי שסיפרתי לך... אנחנו מבינים בזה... יש לנו משהו עם זה... ובשביל זה הראש ישיבה הסתגר עם אותו נציג הלשכה במשך כמה שעות וניסו איכשהו לתכנן את מסלול ההליכה... בקיצור: אל תשאל... הייתה לנו דרך מאוד מעניינת ומאתגרת... עשינו דרכים עוקפות... כמה וכמה פעמים הוצרכנו לרדת מדרך המלך... כי המדרין ידע שעוד מעט אנחנו מגיעים לכרם... היה שלב שהתעורר ספק רציני: הגענו למבוי סתום!!! או לעבור בשביל טהור אבל זה עובר דרך כרם!!! או לרדת לשביל שהוא בית הפרס... נו... מה עושים?? מצד אחד יין... מצד שני טומאת מת... ושניהם אסורים לנו... הראש ישיבה אסר: אין חכמה ואין עצה ואין תבונה... עוצרים כאן ונשארים!!! עצרנו והתחלנו לספק בתורה מתוך שמחה... ואז לפתע עברו שם כמה צעירים גברתיים... הראש ישיבה הסביר להם שאנחנו נזירים וביקש מהם שירכיבו אותנו על הכתפיים וככה יעבירו אותנו את בית הפרס... כדי שלא יגיע בפער בית הפרס... הם עשו את זה במשחה... לא לפני שהבטחנו להם ברכה טובה... זה לא היה פשוט... במשך חצי קילומטר נמשך אותו בית הפרס... עד שיצאנו מהמבוי הסתום... כשלפנינו שוב שביל טהור ללא כרם... **מעניין אותך המשך?? אם כן... אולי בהזדמנות**

איפה פוגשים את מצות כבוד ת"ח???

בפתח הגיליון נפתח הנושא שצריך לדעת שלפעמים הענווה והפשוטות של התלמיד חכם מסתירה מאיתנו את הגדלות האמיתית שלו... וככה אנחנו מפסידים מאות רבות של תלמידי חכמים שמסתובבים לנו בין הרגליים ואנחנו לא מתייחסים אליהם... וצריך לדעת שבעולם האמת פשוט מחכות לנו כל מיני הפתעות בנושאים האלו...

ובכן: באופן כללי אנחנו בסה"כ נמצאים בדור שיש בו הרבה כבוד לתלמידי חכמים... זה לא סוד שממשלת הדור מסורה באמת לגדולי הדור... ורבינו יונה בשע"ת מפליג בגודל החיוב שממשלת הדור תהיה מסורה בידיהם של חכמי ישראל... ואת זה אנחנו עושים עם כל הלכ...

אבל!!! כאן אתמורה האבל הגדול... צריך לדעת שנקודת המבחן האמיתית עד כמה אתה באמת מכבד תלמידי חכמים... זה דווקא **לא אצל גדולי ישראל**... אלא אצל מי?? אצל התלמיד חכם האנונימי!! אם זה מהדלת שממול... ואם זה מהספסל שבבית מדרש... ואולי אפילו מהתור במכולת... כן... יש מאות תלמידי חכמים שמסתובבים בינינו... מדובר באברכים שגרתיים שאף אחד לא עושה מהם עסק חיצוני... אבל הנתונים שכל אחד מאיתנו יודע מקרוב... פשוט מסגיר את העובדה שיש לך עסק עם תלמיד חכם... שכל חטאו הוא שהוא באמת שלם בכל המ"ח קניינים ובמ"ח קניינים יש כמה פרטים שמי שעושה אותם זה לא בהכרח מוסיף לו פופולריות... אם זה אוהב את האמת והמכיר את מקומו ועוד כמה כאלו... **אבל היא גופא!!!** דווקא לכן הוא תלמיד חכם... ודווקא ביחס אליו אנחנו נבנתים עד כמה אנחנו מכבדים תלמיד חכם!!! הרבה הרבה יותר מעד כמה אנחנו מכבדים את גדולי ישראל...

וההררייה... יש לי הוכחה פשוטה שזה כך: תאר לעצמך... יום אחד אני יושב לי בבית... והנה הפלאפון שלי מצלצל... ומי נמצא על הצג...?? תן ניחוש?? לא פחות ולא יותר מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א!!!!

אני כמעט אתעלף מרוב התרגשות... נכון?? ברור!!!

עכשיו תגיד לי: אני שואל אותך: למה??? למה אני כמעט אתעלף מרוב התרגשות?? תגיד את האמת למה...?? זה האם ההתרגשות הגדולה שלי תהיה בגלל שהתקשר אלי בעל "דרך אמונה" על רמב"ם זרעיים?? **לא!!!** האם ההתרגשות שלי תהיה בגלל שהתקשר אלי תלמיד חכם אמיתי שידוע את כחככל התורה כולה?? **לא!!! חד וחלק לא!!!**

אז למה אני אתרגש כ"כ??? אני אגיד לך בדיוק למה: כי... כי מי שידוע... מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א כיום... הוא אדם מאד מאד מבוקש... אלפים רוצים לזכות ולחזות בזיו פניו... אנשים מוכנים לעמוד שעות ע"ג שעות ולו בשביל לזכות לדבר איתו כמה מילים... ולכל הפחות לשמוע ממנו שתי מילים: ברכה והצלחה... וגם את זה הם לא מקבלים... הוא רק אומר להם בוי"ה וכבר אין זמן... בקיצור: כיום מאד מאד קשה להשיג ולתפוס את מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א... והנה אני!!!! זוכה כעת לקבל טלפון אישי ממישהו שכ"כ קשה לתפוס אותו!!!!

זו תהיה נקודת ההתרגשות שלי!! נכון או לא אמת או לא אמת??

אני כעת מדבר עם אנשים כנים... לא עם אנשים שמרמים את עצמם...

נו... שמת לב מה קרה פה??? אני לא מתרגש מזה שהתקשר אלי תלמיד חכם גדול בסדר גודל... לא מרגש אותי במיוחד שהתקשר אלי בעל "דרך אמונה"... מה שמרגש אותי זה שהתקשר אלי אישיות בעלת השפעה מאד גדולה שמאד מאד קשה היום להשיג אותה... זאת אומרת: לו יצויר שלא היה זהה הילה ומצב סביב מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א ולא היו כ"כ הרבה אנשים שצובאים על פתח ביתו... יתכן שלא הייתי כ"כ מתרגש שהוא מתקשר אלי... **נכון או לא נכון???** מסכים או לא מסכים?? **זאת אומרת:** מה טמון פה?? דווקא בגלל שגדול בישראל נהיה כ"כ מפורסם והוא נהיה כ"כ חשוב וכ"כ גדול מרבן שמו... **דווקא אז!!!** כשאנחנו מכבדים אותו... מתחיל להיות כאן ערבוב אור וחושך... כבר בכלל לא בטוח שאנחנו מכבדים אותו רק בגלל שהוא באמת תלמיד חכם!!! כי הילת הכבוד אליו מעורבת בהערצה טבעית לאיש שיש לו כח השפעה מאד גדול... כן... זו נטיה מאד מוכרת וטבעית וכלל עולמית לזכות להחץ יד או להצטלם מאחורי אישיות בכירה... אבל הקשר בין זה לכבוד התורה הוא כמעט מקרי... (אז כמובן שזו לא פשלה... כי אנחנו מצידנו כן צריכים ליצור את הילת כבוד והערצה סביב גדולי ישראל כדי למסור בידם את ממשלת הדור... וזו העלחה של הדור שלנו במיוחד... אבל...) כשאתה מגיע לבחון את עצמך - בינך לבין עצמך האם אני באמת מכבד תלמידי חכמים או לא?? **המבחן האמיתי** של כבוד תלמידי חכמים זה דווקא מול תלמיד חכם הפשוט הזה... הר' חיים קנייבסקי **הצעיר** הזה שעדיין מהלך שקוע בלימוד ביצידי הדרכים... אותו ר' חיים צעיר שהכתובת רש"ב"ם 20 עדיין לא אומרת לאף אחד כלום... ואני כבר עכשיו מעריך אותו כי... כי מה אעשה... אני פשוט שכן שלו... ואני רואה את הנתונים שמתגלים לנגד עיני... ואני רואה פה את כל הנתונים של תלמיד חכם... אני לא מחכה שהמנחה יצעק לתוך המקרפון מן רבן של ישראל ר' חיים קנייבסקי... אצלי התורה קודמת לאותו מנחה... ואם התורה אמרה לי לכבד תלמיד חכם אני עושה

את זה עוד לפני הרמקולים והבמות והתזמורת...

---כשעליתי לישיבה גדולה... אמר לי חבר אחד: אתה מגיע מחיפה והקריות... אתה אף פעם לא ראית מעמד אמיתי ועוצמתי של כבוד התורה... אתה הרי אף פעם לא היית לא בירחי כלה ולא בעצרת בחירות... שמרן הרב שך זיע"א פתאום נכנס... ואז המנחה צעק מן ראש הישיבה נכנס לאולם וכולם פצחו בשירה אדירה יייימיים על ימי מלך... אמרתי לך: אתה צודק... מה שנכון נכון... ואתם וכלם פצחו בשירה המרכז... היו לכם מושגים... היו לכם כל מיני ארות עניק בעמעמד מרן ורבנן גדולי ישראל ולי לא... בשעות קבלתי באהבה!! אכן נכבד את

לא זכיתי... **אבל ימים יגידו... ואז התברר שההיפך הגמור במאה שמונים מעלות!!!** דווקא בגלל שלא זכיתי לראות כאלו מחזות עוצמתיים של כבוד התורה עם במות ענק ושירה אדירה... **דווקא בגלל זה!!!** אז איפה כן פגשתי את כבוד התורה?? כשאמא היתה לוקחת אותי לגינה... ואז התלמיד חכם המקומי היה עובר... ואף אחד לא הלך לצידו ואף משטרה לא פילסה לו דרך... ואז אמא לחשה לי: ש... שקט... הנה... הנה התלמיד חכם עובר... זה לא יפה להשתולל ולצעוק לידו... זה לא מכובד... **סם!!! בגינה!!!** שם למדתי להעריך תלמיד חכם הכי אנונימי שצועד לבדו ברחוב... ו... ואפילו שאף אחד לא שר לו... ואף אחד לא מעריך אותו... **למרות כן!!!** כל זמן שנזר אלוקוי על ראשו... והתורה הקדושה ממלאת את כל ישותו... הנה לך תלמיד חכם

מצד אחד!!! אבל מצד שני: אסור שזה יתחיל ויגמר שם!!! ילד שכל הכבוד תורה שלו יתבסס רק על אירועים חיצוניים הוא בסיכון לכבד את התורה ממקום מאד חיצוני ולא אמיתי... ומאידך: מי שלא יראה מידי פעם אירועים עוצמתיים וחיצוניים של כבוד תורה... הוא בסיכון להעריך תכנים פשוטים ומפוסקים הרבה יותר מהתלמידי חכמים הענוותנים שבורחים מן הכבוד והתהילה... לכן: אין בריחה!!! גם אם משה רבינו עניו מכל האדם... אנחנו מצידנו צריכים לגדל אותו ולרומם אותו ולכוין עליו את כל הפרוץ פטורים ולא להתבלבל מהענווה שלו... ומאידך לשמור קצת תוכן פנימי לכבוד תורה אטונתי ואמיתי ודו"ק.

שיהושפט מלך יהודה היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו ומגפפו... **לעומת זאת** דווקא חבר שלי שהתרגל לכבוד התורה בנוסח של שירה אדירה וקבלת פנים של יימממים על ימי מלך מול קהל רבבות... אז ברגע שהתחלתי לדבר איתו על תלמיד חכם אחר שלא סיפק לגמרי את התפאורה החיצונית הזו... (לא היה לו קהל רבבות רק קהל אלפים)... הוא כבר זלזל בו... הוא הסביר לי ש... שכן הוא תלמיד חכם אבל הוא לא כזה גגגגגג... ולמה הוא לא גדול? כי... כי כנראה שלא מספיק מגדלים אותו... **בטח!!!** מי שכבד תלמידי חכמים שלו נבנה רק על אירועים מרשימים של קהל רבבות... אז מה הפלא שכל הערכה נכנסת למדדים האלו... כמה מעריצים יש לזו? וכמה הוא גדודול??? (כמובן שזה לא שחור לבן... אתה מבין לבד שאני מדבר פה על מקרה קיצוני... של אחד כזה שכל הכבוד והערכה שלו לתלמידי חכמים נבנה נטו על חיצוניות בלי קורטוב של הערכה פנימית)

על"פ דבר אחד ברור: אמא יקרה... אם אתה רוצה באמת להקנות ליענקי שלך כבוד לתורה... אל תחכי למעמדים רבי רושם... אל תחכי שמרן שליט"א יגיע לשכונה שלנו... ואז תראי ליענקי מבעד למסכי הענק את הגדול בישראל... **לא!!! אין צורך!!!** אדרבה... כבר כאן בחדר מדרגות... מטפס לו כעת אבא התלמיד חכם של הבית שלנו... או לחילופין התלמיד חכם השכן האנונימי... שרק אנחנו מכירים אותו... ורק אנחנו יודעים שהוא ת"ח אמיתי וראו כמה נאים מעשיו... או יותר מזה... עוד חודש ימים מגיע אח שלנו איציק מהישיבה... המתמיד שלנו... התלמיד חכם של הבית שלנו... ואת מחזירה לכל הילדים לתלמיד חכם זה איציק שלנו!!! (כן... אני מדבר על איציק... רק בתנאי שהוא כבר באמת בחור רציני... אם הוא עדיין קם בשעה ששע בבוקר וקורא עיתונים עד מאוחר בלילה... עדיף שתחכי שהוא יקום יותר מוקדם... סו"ס אסור שיעניק יקבל תמונה שתלמיד חכם זה בחור שיושב מול ספרי מתח... שם!!!! בכבוד והערכה והיראה הזו... שם קונים כבוד לתורה... ולא רק קונים... אלא בזה מקיימים **מצות כבוד תלמידי חכמים באמת!!!** לא... לא צריך ללכת רחוק... לכבד את הרב אלישיב **הצעיר**... המתמיד השקט הזה שבמשך שנים מפלס את דרכו בשוק מאה שערים בדומיה ובצניעות בין דוכני הדגים לילדים הירושלמים... **ולכבד אותנו!!!** את הרב אלישיב **הצעיר**... לא חכמה לכבד את הרב אלישיב שפקיע שמה בכל העולם כולו... ואז כל האמהות פתאום נזכרו להגיע עם ילדיהן כדי להראות להם את גדול הדור... **עכשיו אתם כבר מכבדים בעיקר את** **הפוסקים שלנו! ופחות את התורה שלנו!!!** איפה הייתם כשהרב אלישיב היה צעיר... כשרק את התורה שלו היה אפשר לכבד!!!

ויש!!!! יש לכל אחד מאיתנו את השכן הזה... את הקרוב משפחה הזה... את האח או הגיס הזה שחוזר מהישיבה או מהכולל שהוא תלמיד חכם אמיתי!!! רק בלי שום הילה מסביבו... והוא יחד עם התורה - שניהם ביחד מונחים בקרן זוית... **ובשביל זה אנחנו פה!!!** לייקר אותם ולכבד אותם... ולהתמקד בכבוד והערכה טהורה ונקיה בייחס לתורה שלהם... זו הערובה לרכוש כבוד אמיתי לתורה... ואגב: כמובן שזה לא דווקא בייחס לתלמיד חכם... זה גם יכול להיות כבוד לתורה בעצמה... לכבד את השעה שאבא הולך לשיעור תורה... להנחיל בבית שזו השעה הכי יקרה לנו... שעה שלא מבטלים אותה בשום מחיר בעולם... כאן זה קורה!!! כאן לומדים לכבד את התורה ולומדיה!!!

עד כאן הצגתי רק צד אחד!!!! הסברתי עד כמה שכבוד תורה צריך להגיע דווקא הרחק מהשאון... הסברתי עד כמה כל ההילת כבוד שעושים סביב התלמידי חכמים לפעמים היא רק בעורכנו... אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול!!! יש צד שני למטבע... (כפי שהקדמתי בפתח הגיליון) סוף סוף תלמיד חכם אמיתי לא דואג לכבוד עצמו... והוא אדרבה... מתרחק מן הכבוד... ולכן זה תפקיד שלנו! אנחנו חייבים את הילת הכבוד ואת המממצב ואת הבמות ענק ואת הרמקולים ואת המשטרות שסביב גדולי ישראל... חייבים את זה... יש נכון שהיה לי נס... ואמא שלי ע"ה יש שם בצפון החדירה לנו כבוד לתלמידי חכמים גם כשהם מהלכים ביצידי הדרכים... אבל לא ספירתי לך על חבר שלי!!! חבר שלי (לא מאזור המרכז אלא מאזור הקריות...) אותו חבר היה בהופעה של אחד הזמרים "הרציניים" ואיזה מחיאות כפיים היו שם... איזה מממצב... ומה תגיד שאותו חבר גם ראה את אחד מחברי הכנסת "כבדים" מגיע עם רכב שרד... ואיזה כבוד עשו לו... חבר שלי יצא מכל האירועים האלו עם התלבטות... הוא אמר לי שהוא מסתפק מה יותר כדאי? האם להיות זמר או חבר כנסת?? כי הוא לא הצליח לגמרי להרעי למי מחאו כפיים יותר חזק... ולמי היה רכב יותר יוקרתי ונוצץ... אותו חבר שעמד מוקדם מול המחיאות כפיים הסוערות שעשו לזמר המפוקפק... לא יעזור לו לראות את התלמיד חכם האנונימי שאני ראינו בגינה... ושאמא שלו תלחש לו: הנה התלמיד חכם... **אפס!!! זה חיוור!!! חיוור מידי!!!** זה הרבה פחות מרשים מההתקלות שהוא ראה סביב אותו ח"כ... **הנס של חבר שלי הזה!!!** הנס שלו שהיום ב"ה הוא אברך תלמיד חכם... הנס שלו היה שאחרי כמה שבועות... היתה מודעה שמרן הרב עובדיה זיע"א מגיע לצפון... והוא הגיע עם מסוק... אוה אוה... שעה וחצי לפני כן כולנו עמדנו וחיכינו... כל ציפור שחלפה היינו בטוחים שזה המסוק... והנה סוף סוף מרחוק הגיע המסוק... איזה צמרמורת... מרן!!! מרן!!! והמטוס ירד לאט לאט... ואיזה רעש... והפרופלו... והכל סביב מרן מרן!!!! ואז לפתע... נפתחה הדלת של המסוק... ושיקה אדירה של יחי... דגול מרובה... **זהו!!! זה הספינק לנו!** הנה עשה לחבר שלי יקיון בראש... הוציא לו את כל הזמרים ואת כל החכ"ם וכל הציפורים מהראש... ומאותו יום הוא רצה לצמוח כמו מרן... **כן!!! אנחנו צריכים וחייבים את ההילת כבוד הזו!** אז הנה לפניך שני צדדי המטבע...

מצד אחד!!! אבל מצד שני: אסור שזה יתחיל ויגמר שם!!!

ילד שכל הכבוד תורה שלו יתבסס רק על אירועים חיצוניים הוא בסיכון לכבד את התורה ממקום מאד חיצוני ולא אמיתי... ומאידך: מי שלא יראה מידי פעם אירועים עוצמתיים וחיצוניים של כבוד תורה... הוא בסיכון להעריך תכנים פשוטים ומפוסקים הרבה יותר מהתלמידי חכמים הענוותנים שבורחים מן הכבוד והתהילה... לכן: אין בריחה!!! גם אם משה רבינו עניו מכל האדם... אנחנו מצידנו צריכים לגדל אותו ולרומם אותו ולכוין עליו את כל הפרוץ פטורים ולא להתבלבל מהענווה שלו... ומאידך לשמור קצת תוכן פנימי לכבוד תורה אטונתי ואמיתי ודו"ק.

מצד אחד!!! אבל מצד שני: אסור שזה יתחיל ויגמר שם!!! ילד שכל הכבוד תורה שלו יתבסס רק על אירועים חיצוניים הוא בסיכון לכבד את התורה ממקום מאד חיצוני ולא אמיתי... ומאידך: מי שלא יראה מידי פעם אירועים עוצמתיים וחיצוניים של כבוד תורה... הוא בסיכון להעריך תכנים פשוטים ומפוסקים הרבה יותר מהתלמידי חכמים הענוותנים שבורחים מן הכבוד והתהילה... לכן: אין בריחה!!! גם אם משה רבינו עניו מכל האדם... אנחנו מצידנו צריכים לגדל אותו ולרומם אותו ולכוין עליו את כל הפרוץ פטורים ולא להתבלבל מהענווה שלו... ומאידך לשמור קצת תוכן פנימי לכבוד תורה אטונתי ואמיתי ודו"ק.

מצד אחד!!! אבל מצד שני: אסור שזה יתחיל ויגמר שם!!! ילד שכל הכבוד תורה שלו יתבסס רק על אירועים חיצוניים הוא בסיכון לכבד את התורה ממקום מאד חיצוני ולא אמיתי... ומאידך: מי שלא יראה מידי פעם אירועים עוצמתיים וחיצוניים של כבוד תורה... הוא בסיכון להעריך תכנים פשוטים ומפוסקים הרבה יותר מהתלמידי חכמים הענוותנים שבורחים מן הכבוד והתהילה... לכן: אין בריחה!!! גם אם משה רבינו עניו מכל האדם... אנחנו מצידנו צריכים לגדל אותו ולרומם אותו ולכוין עליו את כל הפרוץ פטורים ולא להתבלבל מהענווה שלו... ומאידך לשמור קצת תוכן פנימי לכבוד תורה אטונתי ואמיתי ודו"ק.